USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. T. V.**, zast. Ing. M. V., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2018, č. j. 045771/2018 KUSK, v řízení o námitce podjatosti žalobce proti soudci Krajského soudu v Praze Mgr. Janu Čížkovi ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 43 A 55/2018,

takto:

Soudce Mgr. Jan Čížek **není** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 43 A 55/2018.

Odůvodnění:

[1] Žalobce v návaznosti na poučení Krajského soudu v Praze o složení senátu a právu namítat podjatost soudce ve věci vedené pod sp. zn. 43 A 55/2018, které mu bylo doručeno dne 18. 5. 2018, namítl podjatost soudce Mgr. Jana Čížka zařazeného do senátu 43 A Krajského soudu v Praze, a to dopisem, který podal k poštovní přepravě dne 25. 5. 2018. Žalobce v námitce podjatosti vysvětlil, že se Mgr. Čížek podílel na vzniku excesu ve věci vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 46 A 155/2017, respektive i ve věci vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 10 As 392/2017. Dodal, že „[t]*o by ještě podjatost elementárně nedokazovalo. Ta je dána skutečností, že výše uvedená řízení 46 A 155/2017 a 10 As 392/2017 mají společného jmenovatele v původu jejich vzniku se začínajícím řízením 43 A 55/2018. Původem vzniku je žádost žalobce o zařazení jeho pozemků do návrhu nového územního plánu města Hořovice, podaná dne 26. května 2008.*“

[2] Mgr. Jan Čížek ve vyjádření k námitce podjatosti sdělil, že se necítí podjatý a má za to, že není důvod pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci. Konstatoval, že nemá žádný poměr k účastníkům, jejich zástupcům, ani k projednávané věci a nepodílel se na rozhodování věci u správního orgánu. Připomněl, že podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), není postup soudu a rozhodování v jiných věcech důvodem pro vyloučení soudce.

[3] Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 s. ř. s., podle kterého jsou soudci „[...] *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli*

na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.".

[4] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako mimořádné opatření uplatňující se jen z opravdu závažných důvodů, které soudci reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že pro posouzení předložené námitky podjatosti je zásadní, že podle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v jeho postupu v rámci řízení o projednávané věci nebo v rámci rozhodování o jiných věcech. V tomto smyslu je podle závěrů odborné literatury a judikatury soudce vyloučen, „[...] *jen pokud se přímo podílel na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení. Nicméně ‚předchozím soudním řízení' není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků, ledaže tato řízení spolu značným způsobem souvisí, přičemž by první řízení a z něj vycházející rozhodnutí bylo jedním z podkladů v řízení a pro rozhodnutí v další (pozdější) věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2006, č. j. Nao 7/2006 - 121)*" (POTĚŠIL, Lukáš; BRUS, Martin; HLOUCH, Lukáš; et al. *Soudní řád správní: Komentář.* Praha: Leges, 2014, s. 69).

[6] Z předložené námitky podjatosti je zřejmé, že ji žalobce opřel o postup soudce Mgr. Jana Čížka ve věci sp. zn. 46 A 155/2017, tedy o postup v „jiné věci" ve smyslu poslední věty § 8 odst. 1 s. ř. s. Taková námitka však podle naposledy uvedeného ustanovení nemůže být důvodná, což nikterak nemůže změnit tvrzení žalobce, že původem vzniku řízení ve věci sp. zn. 46 A 155/2017 i ve věci sp. zn. 43 A 55/2018 je žádost o zařazení jeho pozemků do návrhu nového územního plánu města Hořovice. Skutečnost, že se stejný soudce podílí u téhož soudu na rozhodování dvou souvisejících věcí, totiž nenaplňuje důvody pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci ve smyslu první ani druhé věty § 8 odst. 1 s. ř. s.

[7] Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti tak, že soudce Krajského soudu v Praze Mgr. Jan Čížek není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u téhož soudu pod sp. zn. 43 A 55/2018.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu